

РЕШЕНИЕ

№ 1486

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **86** по описа за **2013** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 82 от 02.01.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 50480 от 30.11.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Ц. И. от САК и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап. 5 срещу решение от 12.11.2012 г. по НАХД № 13142 от 2012 г. по описа на СРС, НК, 3 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 465 от 15.06.2012 г., издадено от заместник директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл. 45 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) на касатора са наложени 10 броя административни наказания “глоба” в размер на по 200 (двеста) лева за извършено нарушение на чл. 27, ал. 7 от ЗЧОД за охранителите Д. К. К., С. Я. К., С. И. М., Т. Г. Т., Ж. Б. Ж., А. М. А., П. А. Д., В. Д. Б., К. П. Г. и С. Х. С.

С касационна жалба се иска касационната инстанция да отмени решението на СРС, с което е потвърдено НП и вместо него се постанови друг съдебен акт, с който да се отмени постановлението. Инвокират се доводи, че неправилно санкцията е наложена на управителя на дружеството, а не на самото юридическо лице.

В хода на съдебното производство редовно призован не се явява, представлява

се от адв. И., която поддържа жалбата, моли същата да се уважи по съображенията изложени в нея.

Ответникът – заместник директора на СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и предлага същата да бъде уважена.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: за това, че 19.04.2012г. в около 15.30ч. при извършена проверка в СДВР е установено, че Т. Н. Т. в качеството си на Управител на ЮЛ, което извършва частна охранителна дейност по чл. 5 от ЗЧОД не съхранява след прекратяване на трудовото правоотношение и при поискване при проверката не представя документи по чл.27, ал.3, т.3 — свидетелство за съдимост, т.5 — служебно бележка от окръжна/градска прокуратура и т.7 - медицинско удостоверение, че лицето е физически и психически здраво от ЗЧОД за Д. К. К., С. Я. К., С. И. М., Т. Г. Т., Ж. Б. Ж., А. М. А., П. А. Д., В. Д. Б., К. П. Г. и С. Х. С., които са били назначени по трудови договори, правоотношението, с които е било прекратено със заповед

Касационната жалба, подадена от Т. Н. Т. е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение., е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователни.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП. След извършена служебна проверка АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена - чл. 27, ал.7 във връзка чл.45 от ЗЧОД. АУАН № 465 от 22.05.2012 г. е съставен в присъствието на двама свидетели при установяване на нарушението. Връчен е на 23.05.2012 г. на наказаното лице.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Наказателното постановление отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, дванадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е

извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора Т. Т., по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. В допълнение и за яснота следва да се посочи, че за извършени от лицата по чл.2, ал.2 от ЗЧОД - търговци, регистрирани по реда на ТЗ, нарушения по чл. 24, ал.1, т.2 и ал.2, т.6 и т.7, чл. 27, ал.1, т.4, чл. 28, ал.1 и ал.2 и чл. 30, ал.2 ЗЧОД, предвиждащи задължения за лицата извършващи частна охранителна дейност по чл. 5 ЗЧОД, разпоредбите на чл. 45 от ЗЧОД предвиждат съответно административно наказание глоба от 200 до 500 лв. за всяко отделно нарушение. Наказанието "глоба" по аргумент на разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН се налага на физическо лице, но не и на юридическо лице или ЕТ, каквито съгласно чл. 2, ал. 2 ЗЧОД задължително следва да са лицата, извършващи частна охранителна дейност по чл. 5 ЗЧОД.

Предвид това касационният съд приема, че субекти на горните административни нарушения могат да са физическите лица - работници и служители на търговеца, който извършва частна охранителна дейност. Отговорността на конкретните работници и служители на юридическото лице или едноличния търговец, при осъществяване на дейността на което са допуснати нарушенията, може да бъде ангажирана съгласно чл. 24, ал. 2 ЗАНН.

Съгласно този текст, за административни нарушения, извършени при осъществяване на дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. В случая касационният жалбоподател може да бъде санкциониран за административни нарушения, извършени при осъществяване на дейността на юридическото лице, в качеството му на управител, който ги е извършил или като ръководител, който е наредил или допуснал да бъдат извършени. В случая в НП е посочено, че наказанията се налагат на касационния жалбоподател Т. Т. в качеството му на управител на [фирма], т. е. наказващият орган е насочил санкционната отговорност срещу лицето, което управлява юридическото лице, т. е. формира и изразява волята на фирмата, като по делото са представени и издадени от касационния жалбоподател документи, в които самият той се сочи като управител на ЕООД.

Предвид горните съображения, административният съд споделя изводите на районния, че правилно е ангажирана отговорността на касационния жалбоподател

като физическо лице.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 13142 от 2012 г., решение от 12.11.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 3 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.